

Drága Montevzrdisk!

Adventi hangversenyünk éppen az öröm vasárnapjára esett.

Csodálatos a készülődés, amelyik a karácsonyt megelőzi. Ünnepi fények az utcákon, és a lelkünk is díszben van: itt-ott apró fények villannak föl bennünk, amikor valakinek sikerül olyan meglepetést készítenünk, amellyel majd bizonyosan örömet okozunk. Gyülekeznek a kicsi ajándékok, szaporodik azoknak a száma, akiknek a szívét szeretnénk fölmelegíteni. Hiszen néhány szó, mosoly és mozdulat is megteszi, - ha figyelünk.

Mindnyájan vágyozunk gondtalan percekre, baráti ölelésre, megbocsátó szavakra. Tudjuk, hogy a kimondott szó elkísér minket egész életünkben. Felelősek vagyunk virágainkért, - barátainkért, családjainkért és közösségünkért.

A karácsony a megváltás reménye. De jó volna, ha a mi karácsonyfánk tele lenne apró csillagfényekkel, amelyek mind-mind a szemekben tükröződő hálás szikrákból gyulladnának. És az is csodálatos volna, ha bennünk is lobbannának olyan fények, amelyeket a felénk áradó szeretet teremt, és persze, azok minket is fölmelegíthetnének.

„Nagy bátorság kell ahhoz, hogy egy ember fenntartás nélkül engedje szeretni magát. Bátorság, csaknem hősiesség. A legtöbb ember nem tud szeretetet adni és kapni, mert gyáva és hiú, fél a bukástól. Szégyelli, hogy odaadja, s még sokkal inkább szégyelli, hogy kiadja magát a másiknak, elárulja titkát. Azt a szomorú, emberi titkot, hogy szüksége van gyengédségre, nem tud meglenni nélküle.” Márai Sándor

Talán mindez, amit nektek mondok, rátok nem is vonatkozik. Hiszen aki énekel, kinyitja a szívét, megtanulja, hogy néha le kell hajtani a fejünket, hogy azután megtisztulva újra tudjunk énekelni. Hogy megérthessük a csodát, hogy bizakodhassunk, megláthassuk a szépet, adhassuk és elfogadhassuk a szeretetet.

Az 51. zsoltár szerint ebben az évben is hittal énekeltük: „Cor mundum crea in me Deus...”

„Tiszta szívet teremts bennem, ó, Istenem, és az erős lelket újítsd meg bennem.”

Legyen így, a kérésünk szerint! - Örömteli, békés karácsonyt kívánok Mindnyájatoknak!

Szeretettel, Budapesten, 2011. Karácsonyán, Éva